

32000R2037

29.9.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 244/1

**REGULAMENTUL (CE) NR. 2037/2000 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 29 iunie 2000
privind substanțele care diminuează stratul de ozon**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea prezentată de Comisie ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

în conformitate cu procedura stabilită la articolul 251 din tratat ⁽³⁾ și în temeiul textului comun aprobat de Comitetul de conciliere la 5 mai 2000,

întrucât:

- (1) Se știe că emisiile permanente, la nivelurile actuale, de substanțe care diminuează stratul de ozon continuă să îl afecteze în mod serios. Diminuarea stratului de ozon în emisfera sudică a ajuns în anul 1998 la cote fără precedent. În trei din ultimele patru primăveri, s-a constatat o gravă afectare diminuare a stratului de ozon la nivelul regiunii arctice. Radiațiile UV-B, crescute ca urmare a diminuării stratului de ozon, reprezintă o amenințare serioasă pentru sănătatea umană și pentru mediu. Este prin urmare necesar să se ia măsuri suplimentare în scopul protejării sănătății oamenilor și a mediului împotriva efectelor negative ale acestor emisii.
- (2) Conștientă de responsabilitățile sale în materie de mediu și comerț, Comunitatea, în temeiul Deciziei 88/540/CEE ⁽⁴⁾, a devenit parte la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon și la Protocolul de la Montreal privind substanțele care diminuează stratul de ozon, astfel cum a fost modificat de părțile la protocol cu ocazia celei de-a doua reuniuni, de la Londra, și a celei de-a patra reuniuni de la Copenhaga.

(3) Măsurile suplimentare pentru protecția stratului de ozon au fost adoptate de către părțile la Protocolul de la Montreal în cursul celei de-a șaptea reuniuni, de la Viena în decembrie 1995, și a celei de-a noua reuniuni, de la Montreal în septembrie 1997, reuniuni la care Comunitatea a participat.

(4) Se impune întreprinderea unor acțiuni la nivelul Comunității pentru respectarea obligațiilor ce revin Comunității în temeiul Convenției de la Viena și al ultimelor amendamente și modificări la Protocolul de la Montreal, în special cu privire la eliminarea producerii și introducerii pe piața comunitară a bromurii de metil și stabilirea unui sistem de acordare a licențelor nu numai pentru import, ci și pentru exportul de substanțe care diminuează stratul de ozon.

(5) Dată fiind apariția mai devreme decât se anticipa a unor tehnologii alternative la substanțele care diminuează stratul de ozon, este necesară în anumite cazuri introducerea de măsuri de reglementare mai stricte decât cele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 3093/94 al Consiliului din 15 decembrie 1994 privind substanțele care diminuează stratul de ozon ⁽⁵⁾ și decât cele prevăzute de Protocolul de la Montreal.

(6) Regulamentul (CE) nr. 3093/94 trebuie substanțial modificat. O revizuire completă a respectivului regulament este în interesul clarității și al transparenței legale.

(7) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 3093/94, producția de clorofluorocarburi, alte clorofluorocarburi complet halogenate, haloni, tetraclorură de carbon, 1,1,1,1-tetraclorețan și hidrobromofluorocarburi a fost interzisă. Producția acestor substanțe reglementate este interzisă, cu excepția derogărilor pentru utilizări esențiale și pentru a satisface nevoile interne fundamentale ale părților, care acționează în baza articolul 5 din Protocolul de la Montreal. Se consideră în continuare necesară interzicerea treptată a introducerii pe piață și a utilizării de substanțe și de produse și echipamente care conțin astfel de substanțe.

(8) După data eliminării substanțelor reglementate, în anumite condiții, Comisia poate stabili derogări pentru utilizări esențiale, în condiții specifice.

⁽¹⁾ JO C 286, 15.9.1998, p. 6 și JO C 83, 25.3.1999, p. 4.

⁽²⁾ JO C 40, 15.2.1999, p. 34.

⁽³⁾ Aviz al Parlamentului European din 17 decembrie 1998 (JO C 98, 9.4.1999, p. 266), confirmat în 16 septembrie 1999, Poziția comună a Consiliului din 23 februarie 1999 (JO C 123, 4.5.1999, p. 28) și Decizia Parlamentului European din 15 decembrie 1999 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 13 iunie 2000 și Decizia Consiliului din 16 iunie 2000.

⁽⁴⁾ JO L 297, 31.10.1988, p. 8.

⁽⁵⁾ JO L 333, 22.12.1994, p. 1.

- (9) Creșterea numărului de tehnologii alternative la bromura de metil ar trebui să se reflecte în reducerea substanțială a producției și consumului acestei substanțe, în sensul aplicării în avans a prevederilor Protocolului de la Montreal. Producția și consumul de bromură de metil trebuie interzise, cu excepția derogărilor pentru utilizări esențiale stabilite la nivelul Comunității în baza criteriilor stabilite de Protocolul de la Montreal. De asemenea, se va reglementa utilizarea bromurii de metil pentru aplicații de carantină și pre-expediție. Astfel de utilizări nu trebuie să depășească nivelurile actuale și trebuie reduse ca urmare a progresului tehnologic și în conformitate cu evoluția Protocolului de la Montreal.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 3093/94 prevede o serie de măsuri de reglementare a producției tuturor celorlalte substanțe care diminuează stratul de ozon, însă nu prevede măsuri de reglementare a producției de hidroclorofluorocarburi. Este necesară introducerea de astfel de dispoziții pentru ca hidroclorofluorocarburile să nu continue să fie utilizate în cazul în care există produși care nu pun în pericol stratul de ozon. Toate părțile la Protocolul de la Montreal trebuie să introducă măsuri de reglementare a producției de hidroclorofluorocarburi. Închegarea producției de hidroclorofluorocarburi trebuie să reflecte necesitatea și determinarea Comisiei de a juca un rol hotărâtor în respectarea prevederilor Protocolului. Cantitățile produse trebuie adaptate la reducerile avute în vedere la introducerea pe piața Comunității a hidroclorofluorocarburilor, precum și la scăderea cererii mondiale, ca o consecință a reducerilor consumului de hidroclorofluorocarburi, astfel cum prevede Protocolul.
- (11) Articolul 2F alineatul (7) din Protocolul de la Montreal solicită părților să ia măsuri pentru a se asigura că utilizarea de hidroclorofluorocarburi este limitată la acele operațiuni pentru care nu există substanțe sau tehnologii alternative mai bine adaptate la mediu. Având în vedere existența unor tehnologii alternative, introducerea pe piață și utilizarea hidroclorofluorocarburilor și a produselor care conțin hidroclorofluorocarburi poate fi limitată și mai mult. Decizia VI/13 a reuniunii părților la Protocolul de la Montreal prevede că evaluarea alternativelor la hidroclorofluorocarburi trebuie să ia în considerare factori cum ar fi potențialul de diminuare a ozonului, eficiența energetică, gradul de inflamabilitate, gradul de toxicitate, potențialul de încălzire generală a planetei, precum și impactul posibilelor efecte ale utilizării și eliminarea treptată a clorofluorocarburilor și halonilor. Controlul hidroclorofluorocarburilor în temeiul Protocolului de la Montreal va trebui sporit considerabil, pentru a proteja stratul de ozon și pentru a reflecta existența produșilor de înlocuire.
- (12) Cotele pentru introducerea în circulație pe piața Comunității a substanțelor reglementate vor fi alocate doar pentru utilizări limitate ale substanțelor reglementate. Se interzice importul substanțelor reglementate și produse care conțin substanțe reglementate provenind din state care nu sunt parte la Protocolul de la Montreal.
- (13) Sistemul de acordare a licenței pentru substanțele reglementate va fi extins pentru a include licențele de export pentru substanțe reglementate, în scopul monitorizării comerțului cu substanțe care diminuează stratul de ozon și pentru a permite schimbul de informații între părți.
- (14) Sunt necesare dispoziții pentru substanțele reglementate recuperate și pentru prevenirea emisiilor fugitive de substanțe reglementate.
- (15) Protocolul de la Montreal prevede obligativitatea raportării datelor cu privire la comerțul cu substanțe care diminuează stratul de ozon. În consecință, producătorii, importatorii și exportatorii de substanțe controlate sunt obligați să comunice rapoarte anuale.
- (16) Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului regulament trebuie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999, de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare ale Comisiei ⁽¹⁾.
- (17) Decizia X/8 adoptată la cea de-a zecea reuniune a părților la Protocolul de la Montreal încurajează părțile ca, în funcție de caz, să stabilească măsuri ferme de descurajare a producției și introducerii pe piață de noi substanțe care diminuează stratul de ozon, în special pentru bromoclorometan. În acest scop, se impune stabilirea unui mecanism care să prevadă noile substanțe care trebuie să intre sub incidența prezentului regulament. Producția, importul, introducerea pe piață și utilizarea bromoclorometanului trebuie interzise.
- (18) Trecerea la tehnologii noi sau la produse alternative, datorită eliminării treptate a producției și utilizării de substanțe reglementate, ar putea crea o serie de probleme, mai ales întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Ca urmare, statele membre trebuie să ia în considerare forme adecvate de sprijin, pentru a da posibilitatea IMM-urilor să opereze schimbările necesare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică producției, importului, exportului, introducerii pe piață, utilizării, recuperării, reciclării, regenerării și distrugerii clorofluorocarburilor, a altor clorofluorocarburi complet halogenate, halonilor, tetraclorurii de carbon, 1,1,1-triclorethanului, bromurii de metil, hidrobromofluorocarburilor și hidroclorofluorocarburilor, precum și la raportarea de date cu privire la aceste substanțe și la importul, exportul, introducerea pe piață și utilizarea produselor și echipamentelor care conțin astfel de substanțe.

Prezentul regulament se aplică, de asemenea, producției, importului, introducerii pe piață și utilizării substanțelor înscrise în anexa II.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- „protocol” înseamnă Protocolul de la Montreal din 1987 privind substanțele care diminuează stratul de ozon, astfel cum a fost modificat ulterior;
- „parte” înseamnă orice parte la protocol;
- „stat care nu este parte la protocol” înseamnă orice stat sau organizație de integrare economică regională care, cu referire la o anumită substanță reglementată, nu a acceptat obligativitatea prevederilor din protocol referitoare la respectiva substanță;
- „substanțe reglementate” înseamnă clorofluorocarburi, alte clorofluorocarburi complet halogenate, haloni, tetraclorură de carbon, 1,1,1-triclorețan, bromură de metil, hidrobromofluorocarburi și hidroclorofluorocarburi, în stare pură sau în amestec, nou produse, recuperate, reciclate sau regenerare. Prezenta definiție nu include substanțele reglementate prezente într-un produs, altul decât containerele de transport și depozitare, și nici cantitățile infime din orice substanță reglementată rezultată din producția accidentală sau secundară survenită pe parcursul procesului de fabricație, din intermediarii de sinteză care nu au intrat în reacție sau din utilizarea ca agent de prelucrare prezent în substanțele chimice sub forma unor urme de impurități, sau care sunt emise în cursul fabricării sau manevrării produsului;
- „clorofluorocarburi” (CFC) înseamnă substanțele reglementate înscrise în anexa I Grupa I, inclusiv izomerii acestora;
- „alte clorofluorocarburi complet halogenate” înseamnă substanțele reglementate înscrise în anexa I Grupa II, inclusiv izomerii acestora;
- „haloni” înseamnă substanțele reglementate înscrise în anexa I Grupa III, inclusiv izomerii acestora;
- „tetraclorură de carbon” înseamnă substanța reglementată înscrisă în anexa I Grupa IV;
- „1,1,1-triclorețan” înseamnă substanța reglementată înscrisă în anexa I Grupa V;
- „bromura de metil” înseamnă substanța reglementată înscrisă în anexa I Grupa VI;
- „hidrobromofluorocarburi” înseamnă substanțele reglementate înscrise în anexa I Grupa VII, inclusiv izomerii acestora;
- „hidroclorofluorocarburi” (HCFC) înseamnă substanțele reglementate înscrise în anexa I Grupa VIII, inclusiv izomerii acestora;
- „substanțe noi” înseamnă substanțele enumerate în lista de la anexa II. Prezenta definiție se referă la aceste substanțe, prezente în stare pură sau în amestec, nou produse, recuperate, reciclate sau regenerare. Prezenta definiție nu include substanțele prezente într-un produs altul decât containerele folosite la transportul și depozitarea respectivelor substanțe și nici cantitățile infime din orice substanță nouă care rezultă din producerea accidentală sau secundară survenită pe parcursul procesului de fabricație sau din intermediarii de sinteză care nu au intrat în reacție;
- „intermediari de sinteză” înseamnă orice substanță reglementată sau substanță nouă care suferă transformări chimice în cadrul unui proces prin care compoziția lor originală este integral convertită și ale căror emisii sunt neglijabile;
- „agent de proces” înseamnă substanțele reglementate folosite ca agenți de prelucrare chimică în aplicațiile specificate în lista de la anexa VI, în instalațiile existente la 1 septembrie 1997, și în cazul cărora emisiile sunt neglijabile. În funcție de aceste criterii și în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2), Comisia stabilește o listă de utilizatori autorizați să folosească substanțe reglementate ca agenți de proces, specificând nivelurile maxime de emisii pentru fiecare din respectivii utilizatori. În conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate modifica anexa VI și lista utilizatorilor menționată mai sus în funcție de noi informații sau de evoluția tehnologiei, inclusiv în funcție de revizuirile menționate în Decizia X/14 adoptată la reuniunea părților la protocol;
- „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică substanțe reglementate în interiorul Comunității;
- „producție” înseamnă cantitatea de substanțe reglementate produsă, din care se scade cantitatea distrusă prin tehnologiile aprobate de părți și cantitatea folosită în întregime ca intermediar de reacție sau ca agent de proces în fabricarea altor chimicale. Cantitățile recuperate, reciclate sau regenerare nu trebuie să fie considerate „producție”;
- „potențialul de diminuare a stratului de ozon” înseamnă cifra specificată în coloana trei a anexei I și care reprezintă efectul potențial al fiecărei substanțe reglementate asupra stratului de ozon;
- „nivel calculat” înseamnă cantitatea determinată prin înmulțirea fiecărei cantități de substanță controlată cu potențialul acesteia de diminuare a ozonului și prin adunarea rezultatelor, pentru fiecare grupă de substanțe reglementate din anexa I în parte;
- „raționalizare industrială” înseamnă transferul integral sau parțial de la un producător la altul al nivelului de producție calculat, fie între părți, fie în cadrul unui stat membru, în scopul de a optimiza eficiența economică sau pentru a putea reacționa la o scădere anticipată a ofertei ca rezultat al închiderii capacității de producție;
- „introducere pe piață” înseamnă oferta sau punerea la dispoziția terților, gratuit sau cu titlu oneros, a unor substanțe reglementate sau a unor produse conținând substanțe reglementate de prezentul regulament;
- „utilizare” înseamnă utilizarea de substanțe reglementate în producție sau pentru întreținere, în special realimentare, de produse sau echipamente, sau în alte activități decât cele în care aceste substanțe sunt folosite ca intermediari de sinteză sau ca agenți de proces;
- „sisteme reversibile pentru aer condiționat/pompe de căldură” înseamnă o combinație de piese care conțin agent frigorific, interconectate pentru a constitui un circuit închis de refrigerare în care circulația agentului frigorific permite extragerea sau eliberarea de căldură (de exemplu, răcire, încălzire), procese reversibile datorită faptului că evaporatoarele și condensarele sunt concepute pentru a fi interschimbabile;

- „perfecționare activă” înseamnă procedura prevăzută la articolul 114 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de stabilire a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾;
- „recuperare” înseamnă colectarea și depozitarea substanțelor reglementate, de exemplu din mașini, echipamente sau containere pe durata lucrărilor de întreținere sau înainte de eliminare;
- „reciclare” înseamnă reutilizarea unei substanțe reglementate recuperate după un proces de curățire primar, ca de exemplu filtrarea și uscarea. Pentru agenți frigorifici, reciclarea implică în mod normal reintroducerea la loc în dispozitivul respectiv și este adesea efectuată la fața locului;
- „regenerare” înseamnă reprelucrarea și îmbunătățirea parametrilor unei substanțe reglementate recuperate, prin intermediul unor procese de filtrare, uscare, distilare și tratare chimică, menite a restitui respectivei substanțe o serie de caracteristici funcționale precis determinate și care adesea implică prelucrarea în altă parte, într-o instalație centrală;
- „utilizator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică implicată în producerea, în reciclarea în vederea introducerii pe piață sau în utilizarea substanțelor reglementate în scop industrial sau comercial în interiorul Comunității, care pune în circulație în cadrul Comunității astfel de substanțe provenite din import sau care exportă astfel de substanțe din Comunitate în scopuri industriale sau comerciale.

CAPITOLUL II

ETAPELE DE ELIMINARE

Articolul 3

Controlul producerii de substanțe controlate

- (1) Sub rezerva prevederilor alineatelor (5)-(10), se interzice producția următoarelor substanțe:
- (a) clorofluorcarburi;
 - (b) alte clorofluorcarburi complet halogenate;
 - (c) haloni;
 - (d) tetraclorură de carbon;
 - (e) 1,1,1-triclorețan;
 - (f) hidrobromofluorcarburi.

Ținând seama de propunerile făcute de statele membre și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia aplică criteriile stabilite de Decizia IV/25 a părților la Protocol pentru a determina în fiecare an utilizările esențiale pentru care pot fi permise producția și importul, în Comunitate, a substanțelor reglementate menționate la primul paragraf, precum

⁽¹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 955/1999 (JO L 119, 7.5.1999, p. 1).

și care utilizatori pot beneficia de aceste utilizări esențiale. În aceste cazuri, producția și importul sunt permise numai în cazul în care altă parte nu poate oferi alternative adecvate sau cantități reciclate/regenerate din substanțele reglementate menționate la primul paragraf.

- (2) (i) Sub rezerva prevederilor alineatelor (5)-(10), fiecare producător se asigură că:
 - (a) nivelul calculat al producției proprii de bromură de metil pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 1999 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 75 % din nivelul calculat pentru producția proprie de bromură de metil din anul 1991;
 - (b) nivelul calculat al producției proprii de bromură de metil pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2001 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 40 % din nivelul calculat pentru producția proprie de bromură de metil din anul 1991;
 - (c) nivelul calculat al producției proprii de bromură de metil pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2003 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 25 % din nivelul calculat pentru producția proprie de bromură de metil din anul 1991;
 - (d) producția de bromură de metil nu continuă după 31 decembrie 2004.

Nivelurile calculate menționate la litera (a), (b), (c) și (d) nu includ cantitatea de bromură de metil produsă pentru operațiuni de carantină și pre-expediție;

- (ii) ținând seama de propunerile făcute de statele membre și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia aplică criteriile enunțate în Decizia IX/6 a părților la Protocol, precum și orice alt criteriu relevant stabilit prin acordul părților pentru a determina în fiecare an utilizările critice pentru care pot fi permise, după 31 decembrie 2004, producția și importul în Comunitate de bromură de metil, cantitățile și utilizările care vor fi autorizate, precum și utilizatori care pot beneficia de aceste derogări excepționale. În aceste cazuri, producția și importul sunt autorizate numai în cazul în care altă parte nu poate oferi alternative adecvate sau cantități reciclate sau regenerate de bromură de metil.

În caz de urgență, atunci când proliferarea unor paraziți sau boli impune acest lucru, la solicitarea autorităților competente ale unui stat membru, Comisia poate autoriza utilizarea temporară a bromurii de metil. O astfel de autorizație este valabilă pentru o perioadă de maximum 120 de zile și în cantitate de maximum 20 de tone.

- (3) Sub rezerva prevederilor alineatelor (8), (9) și (10), fiecare producător se asigură că:
 - (a) nivelul calculat al producției proprii de hidroclo-rofluorcarburi pentru perioada 1 ianuarie 2000 – 31 decembrie 2000 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește nivelul calculat pentru producția proprie de hidroclo-rofluorcarburi din anul 1997;

- (b) nivelul calculat al producției proprii de hidroclorofluorocarburi pentru perioada 1 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2008 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 35 % din nivelul calculat pentru producția proprie de hidroclorofluorocarburi din anul 1997;
- (c) nivelul calculat al producției proprii de hidroclorofluorocarburi pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 31 decembrie 2014 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 20 % din nivelul calculat pentru producția proprie de hidroclorofluorocarburi din anul 1997;
- (d) nivelul calculat al producției proprii de hidroclorofluorocarburi pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 31 decembrie 2020 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 15 % din nivelul calculat pentru producția proprie de hidroclorofluorocarburi din anul 1997;
- (e) producția de hidroclorofluorocarburi este interzisă după 31 decembrie 2025.

Înainte de 31 decembrie 2002, Comisia revizuieste nivelul producției de hidroclorofluorocarburi pentru a determina:

- dacă trebuie propusă interzicerea producției mai devreme de anul 2008 și/sau
- dacă trebuie propusă modificarea nivelurilor de producție prevăzute la literele (b), (c) și (d).

Această revizuire ia în considerare evoluția mondială a consumului de hidroclorofluorocarburi, exporturile de hidroclorofluorocarburi din Comunitate și din alte țări OECD, disponibilitățile tehnice sau economice ale unor tehnologii sau substanțe alternative, precum și alte evoluții internaționale relevante în temeiul protocolului.

(4) Comisia emite licențe acelor utilizatori identificați, în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf și cu alineatul (2) pct. (ii) și îi înștiințează în legătură cu utilizările pentru care sunt autorizați, precum și în legătură cu tipul și cantitățile de substanțe pe care sunt autorizați să le utilizeze.

(5) Autoritatea competentă a unui stat membru poate autoriza un producător ale cărui instalații de producție relevante se află pe teritoriul respectivului stat membru să producă substanțele reglementate stabilite la alineatele (1) și (2), pentru a satisface cererea care a primit licență în conformitate cu alineatul (4). Autoritatea competentă a statului membru respectiv înștiințează din timp Comisia asupra intenției de a elibera o astfel de autorizație.

(6) Autoritatea competentă a unui stat membru pe teritoriul căruia se află instalațiile de producție relevante ale unui anumit producător poate autoriza producătorul în cauză să depășească nivelurile de producție calculate stabilite la alineatele (1) și (2) pentru a satisface cerințele interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 din protocol, cu condiția ca nivelurile de producție suplimentare ale respectivului stat membru să nu depășească pentru perioada în cauză, pe cele permise pentru acel scop de articolele 2A, 2E și 2H din protocol. Autoritatea competentă a respectivului stat membru înștiințează din timp Comisia asupra intenției de a elibera o astfel de autorizație.

(7) În măsura în care protocolul o permite, autoritatea competentă a unui stat membru pe teritoriul căruia se află instalațiile de producție relevante ale unui anumit producător poate autoriza

producătorul în cauză să depășească nivelurile de producție calculate stabilite la alineatele (1) și (2) pentru a satisface, la cererea altor părți, orice utilizare critică sau esențială a acestora. Autoritatea competentă a respectivului stat membru înștiințează din timp Comisia asupra intenției de a elibera o astfel de autorizație.

(8) În măsura în care protocolul o permite, autoritatea competentă a unui stat membru pe teritoriul căruia se află instalațiile de producție relevante ale unui anumit producător poate autoriza producătorul în cauză să depășească nivelurile de producție calculate stabilite la alineatele (1)-(7) din motive de raționalizare industrială în cadrul respectivului stat membru, cu condiția ca nivelurile de producție calculate pentru respectivul stat membru să nu depășească totalul nivelurilor de producție calculate pentru producătorii interni ai acestuia pentru perioada în cauză, în conformitate cu alineatele (1)-(7). Autoritatea competentă a respectivului stat membru înștiințează din timp Comisia asupra intenției de a elibera o astfel de autorizație.

(9) În măsura în care protocolul o permite și cu acordul autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia se află instalațiile de producție relevante ale unui anumit producător, Comisia poate autoriza producătorul în cauză să depășească nivelurile de producție calculate stabilite la alineatele (1)-(8) din motive de raționalizare industrială între statele membre, cu condiția ca suma nivelurilor de producție calculate pentru statele membre implicate să nu depășească totalul nivelurilor de producție calculate pentru producătorii interni ai acestora pentru perioada în cauză, în conformitate cu alineatele (1)-(8). De asemenea, într-un astfel de caz este necesar și acordul autorității competente din statul membru în care se intenționează o reducere a producției.

(10) În măsura în care protocolul o permite și cu acordul autorității competente a unui stat membru pe teritoriul căruia se află instalațiile de producție relevante ale unui anumit producător, precum și cu aprobarea guvernului unei țerte părți implicate, Comisia poate autoriza producătorul în cauză să adauge la nivelurile de producție calculate stabilite la alineatul (1) - (9) nivelurile calculate alocate unui producător aparținând unei părți țerte, în temeiul protocolului și a legislației interne a producătorului în cauză, din motive de raționalizare industrială cu o țertă parte, cu condiția ca totalul nivelurilor de producție calculate pentru cei doi producători să nu depășească suma dintre nivelurile de producție calculate alocate producătorului comunitar în temeiul articolului 1 - (9) și nivelurile de producție calculate alocate producătorului țert în temeiul protocolului și a legislației interne aplicabile.

Articolul 4

Controlul introducerii pe piață și utilizării de substanțe reglementate

(1) Sub rezerva prevederilor alineatelor (4) și (5), se interzice introducerea pe piață și utilizarea următoarelor substanțe:

- (a) clorofluorocarburi;
- (b) alte clorofluorocarburi complet halogenate;
- (c) haloni;
- (d) tetraclorură de carbon;
- (e) 1,1,1-triclorețan și
- (f) hidrobromofluorocarburi.

La cererea autorității competente a unui stat membru și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate autoriza o derogare temporară autorizând utilizarea de clorofluorocarburi până la 31 decembrie 2004 în dispozitivele închise ermetic, destinate implantării în corpul uman, cu scopul de a furniza doze determinate de medicamente și, până la 31 decembrie 2008, în aplicațiile militare existente pentru care se poate demonstra că, pentru o anumită utilizare, nu există sau nu se poate recurge, din punct de vedere economic sau tehnic, la substanțe sau tehnologii alternative fezabile.

(2) (i) Sub rezerva prevederilor alineatelor (4) și (5), fiecare producător și importator se asigură că:

- (a) nivelul calculat de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 1999 și în fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 75 % din nivelul calculat de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în anul 1991;
- (b) nivelul calculat de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în perioada 1 ianuarie 2001 – 31 decembrie 2001 și în fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 40 % din nivelul calculat de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în anul 1991;
- (c) nivelul calculat de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în perioada 1 ianuarie 2003 – 31 decembrie 2003 și în fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 75 % din nivelul calculat de bromură de metil introdusă pe piață sau utilizată în scopuri proprii în anul 1991;
- (d) introducerea pe piață sau utilizarea în scopuri proprii a bromurii de metil este interzisă după 31 decembrie 2004.

În măsura în care protocolul o permite, la cererea autorității competente a unui stat membru și în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate ajusta nivelul calculat de bromură de metil menționat la articolul 3 alineatul (2) punctul (i) litera (c) paragraful (c), în cazul în care se demonstrează că acest lucru este necesar pentru satisfacerea necesităților respectivului stat membru, deoarece alternative tehnice și economice sau substituenți acceptabili din punct de vedere ecologic și sanitar nu există sau nu pot fi folosite.

Prin consultare cu statele membre, Comisia încurajează dezvoltarea, inclusiv cercetarea, și utilizarea cât mai rapidă a alternativelor la bromura de metil.

(ii) Sub rezerva prevederilor alineatului (4), după 31 decembrie 2005 se interzice introducerea pe piață și utilizarea de bromură de metil de către utilizatori, alții decât producătorii sau importatorii;

(iii) nivelurile calculate menționate la punctul (i) literele (a), (b), (c) și (d) și la punctul (ii) nu includ cantitatea de bromură de metil produsă sau importată pentru operațiuni de carantină și tratamente de pre-expediție. Fiecare producător sau importator se asigură că pentru perioada 1 ianuarie 2001 – 31 decembrie 2001 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni următoare nivelul calculat de bromură de metil destinată introducerii pe piață sau utilizării în scopuri proprii pentru operațiuni de carantină și tratamente de pre-expediție nu depășește media nivelului calculat de bromură de metil destinată introducerii pe piață sau utilizării în scopuri proprii pentru operațiuni de carantină și tratamente de pre-expediție în 1996, 1997 și 1998.

În fiecare an, statele membre raportează Comisiei cantitățile de bromură de metil autorizate pentru operațiuni de carantină și tratamente de pre-expediție utilizate pe teritoriul acestora, scopurile în care bromura de metil a fost utilizată, precum și progresul înregistrat în evaluarea și utilizarea de înlocuitori.

În conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2), Comisia ia măsuri pentru a reduce nivelul calculat de bromură de metil pe care producătorii sau importatorii pot să o introducă pe piață sau să o utilizeze în scopuri proprii pentru operațiuni de carantină și tratamente de pre-expediție, în funcție de disponibilitatea tehnică sau economică a unor substanțe sau tehnologii alternative și în temeiul modificărilor adoptate la protocol, generate de noile evoluții internaționale;

(iv) limitele cantitative totale privind introducerea pe piață sau utilizarea în scopuri proprii de către producători sau importatori a bromurii de metil sunt prevăzute în anexa III.

(3) (i) Sub rezerva prevederilor alineatelor (4) și (5) și ale articolului 5 alineatul (5):

(a) nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în perioada 1 ianuarie 1999 – 31 decembrie 1999 și în perioada de 12 luni următoare nu depășește suma dintre:

— 2,6 % din nivelul calculat de clorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în 1989 și

— nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în 1989;

(b) nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în perioada 1 ianuarie 2001 – 31 decembrie 2001 nu depășește suma dintre:

— 2,0 % din nivelul calculat de clorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în 1989 și

- nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în 1989;
- (c) nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în perioada 1 ianuarie 2002 – 31 decembrie 2002 nu depășește 85 % din nivelul calculat în temeiul litera (b);
- (d) nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în perioada 1 ianuarie 2003 – 31 decembrie 2003 nu depășește 45 % din nivelul calculat în temeiul litera (b);
- (e) nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în perioada 1 ianuarie 2004 – 31 decembrie 2004 și în fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 30 % din nivelul calculat în temeiul litera (b);
- (f) nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii de producători sau importatori în perioada 1 ianuarie 2008 – 31 decembrie 2008 și în fiecare din perioadele de 12 luni următoare nu depășește 25 % din nivelul calculat în temeiul litera (b);
- (g) producătorilor și importatorilor le este interzisă introducerea pe piață sau utilizarea în scopuri proprii de hidroclorofluorocarburi după 31 decembrie 2009;
- (h) fiecare producător și importator se asigură că nivelul calculat de hidroclorofluorocarburi destinate introducerii pe piață sau utilizării în scopuri proprii în perioada 1 ianuarie 2001 – 31 decembrie 2001 și în perioada de 12 luni ce va urma nu depășește, ca procent din nivelurile calculate menționate la literele (a), (b) și (c), segmentul procentual de piață deținut în 1996;
- (ii) înainte de 1 ianuarie 2001, în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2), Comisia stabilește un mecanism de alocare către fiecare producător și importator a cotelor din nivelurile calculate stabilite la litera (d), (e) și (f), valabile pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 decembrie 2003 și pentru fiecare din perioadele de 12 luni care urmează;
- (iii) în cazul producătorilor, cantitățile menționate în prezentul alineat se referă la cantitățile de hidroclorofluorocarburi nou produse introduse pe piață sau utilizate în scopuri proprii pe teritoriul Comunității și care au fost produse pe teritoriul Comunității;
- (iv) limitele cantitative totale destinate introducerii pe piață sau utilizării în scopuri proprii de hidroclorofluorocarburi de către producători sau importatori sunt prevăzute în anexa III.
- (4) (i) (a) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică introducerii pe piață de substanțe reglementate destinate distrugerii, pe teritoriul Comunității, prin tehnologiile aprobate de părți;
- (b) alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică introducerii pe piață și utilizării de substanțe reglementate în cazul în care acestea:
 - sunt utilizate ca intermediari de sinteză sau ca agenți de proces sau
 - sunt utilizate pentru a satisface cererile de licențe pentru utilizări esențiale de către acei utilizatori identificați în temeiul articolului 3 alineatul (1) și pentru a satisface cererile de licențe pentru utilizări critice de către utilizatorii identificați în temeiul articolului 3 alineatul (2) sau pentru a satisface cererile pentru aplicații temporare de urgență, autorizate în temeiul articolului 3 alineatul (2) punctul (ii);
- (ii) alineatul (1) nu se aplică introducerii pe piață de către alți utilizatori decât producătorii de substanțe reglementate destinate întreținerii sau alimentării echipamentelor de refrigerare și de condiționare a aerului, până la 31 decembrie 1999;
- (iii) alineatul (1) nu se aplică utilizării substanțelor reglementate în întreținerea sau alimentarea echipamentelor de refrigerare și de condiționare a aerului sau în prelevarea de amprente digitale, până la 31 decembrie 2000;
- (iv) alineatul (1) litera (c) nu se aplică introducerii pe piață și utilizării de haloni care au fost recuperați, reciclați sau regenerați în sistemele de stingere a incendiului existente, până la 31 decembrie 2002, sau introducerii pe piață și utilizării de haloni pentru utilizări critice, precizate în anexa VII. În fiecare an, autoritățile competente ale statelor membre informează Comisia cu privire la cantitățile de haloni folosite în utilizări critice, la măsurile luate în vederea reducerii emisiilor și la calculul estimativ al acestor emisii, precum și la activitățile întreprinse în vederea identificării și utilizării de alternative adecvate. În fiecare an, Comisia revizuieste utilizările critice prevăzute în anexa VII și, dacă este necesar, operează modificări în conformitate cu procedura menționată la articolul 18 alineatul (2);
- (v) cu excepția utilizărilor precizate în anexa VII, sistemele antiincendiu și extinctoarele care conțin haloni vor fi scoase din activitate înainte de 31 decembrie 2003, iar halonii recuperați în conformitate cu articolul 16.
- (5) Orice producător sau importator autorizat să introducă pe piață sau să utilizeze în scopuri proprii substanțele reglementate menționate de prezentul articol poate transfera acest drept altei părți, sau poate transfera întreaga cantitate din respectiva grupă de substanțe stabilită în conformitate cu prezentul articol, oricărui alt producător sau importator al respectivei grupe de substanțe de pe teritoriul Comunității. Orice transfer de acest gen trebuie comunicat din timp Comisiei. Transferul dreptului de introducere pe piață sau utilizare nu implică și dreptul de producție sau import.

(6) Se interzice importul și introducerea pe piață a produselor sau echipamentelor care conțin clorofluorocarburi, alte clorofluorocarburi complet halogenate, haloni, tetraclorură de carbon, 1,1,1-triclorețan și hidrobromofluorocarburi, cu excepția produselor și echipamentelor pentru care utilizarea respectivelor substanțe a fost autorizată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf sau este inclusă în anexa VII. Produsele și echipamentele fabricate anterior intrării în vigoare a prezentului regulament nu intră sub incidența prezentei interdicții.

Articolul 5

Controlul utilizării hidroclorofluorocarburilor

(1) Sub rezerva următoarelor condiții, se interzice utilizarea hidroclorofluorocarburilor:

- (a) în aerosoli;
- (b) ca solvenți:
 - (i) în utilizarea solvenților a instalațiilor deschise, cum ar fi în băi de spălare și în sistemele de deshidratare deschise fără zone de răcire, în adezivi și agenți de combatere a mușcăiului atunci când aceștia nu sunt folosiți în sisteme închise, în drenarea conductelor, dacă nu se efectuează recuperarea hidroclorofluorocarburilor;
 - (ii) începând cu 1 ianuarie 2002, în toate utilizările ca solvenți, cu excepția tehnicilor de degresare a componentelor electrice sau de alt tip folosite în industria aerospațială și aeronautică, pentru care interdicția intră în vigoare începând cu 31 decembrie 2008;
- (c) ca refrigeranți:
 - (i) în echipamente produse după 31 decembrie 1995 pentru următoarele utilizări:
 - sisteme deschise de evaporare directă;
 - frigidere și congelatoare de uz casnic;
 - sisteme de aer condiționat pentru autoturisme, tractoare, vehicule de teren, remorci sau rulote alimentate de orice sursă de energie, cu excepția aplicațiilor militare pentru care interdicția intră în vigoare începând cu 31 decembrie 2008;
 - sisteme de aer condiționat pentru mijloacele rutiere de transport în comun;
 - (ii) în sisteme de aer condiționat pentru vagoanele de cale ferată, în echipamente produse după 31 decembrie 1997;
 - (iii) începând cu 1 ianuarie 2000, în echipamentele fabricate după 31 decembrie 1999 pentru următoarele utilizări:
 - depozite frigorifice și antrepozite din sectorul public și comerciale;
 - echipamente cu putere la arbore mai mare sau egală cu 150 kW;
 - (iv) începând cu 1 ianuarie 2001, în toate celelalte tipuri de echipament frigorific sau de condiționare a aerului produse după 31 decembrie 2000, cu excepția echipamentelor fixe de aer condiționat cu o capacitate de răcire mai mică de 100 kW, pentru care utilizarea hidroclorofluorocarburilor se interzice, începând cu 1 iulie 2002, pentru echipamentele fabricate după

30 iunie 2002, și a sistemelor reversibile de încălzire și aer condiționat, pentru care utilizarea hidroclorofluorocarburilor se interzice începând cu 1 ianuarie 2004 pentru echipamentele fabricate după 31 decembrie 2003;

- (v) începând cu 1 ianuarie 2010, se interzice utilizarea hidroclorofluorocarburilor nou produse la întreținerea și alimentarea echipamentelor de refrigerare și condiționare a aerului existente la acea dată; toate hidroclorofluorocarburile sunt interzise începând cu 1 ianuarie 2015.

Înainte de 31 decembrie 2008 Comisia analizează gradul de disponibilitate a alternativelor tehnice și economice la hidroclorofluorocarburile regenerate.

Respectiva analiză ia în considerare disponibilitatea unor alternative tehnice și economice fezabile la hidroclorofluorocarburi pentru echipamentele de refrigerare existente, pentru a se evita scoaterea din uz nejustificată a acestora.

Alternativele demne de luat în considerare trebuie să aibă un efect mult mai puțin nociv asupra mediului decât hidroclorofluorocarburile.

Comisia trimite rezultatele respectivei analize Parlamentului European și Consiliului. După caz și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), aceasta decide dacă să modifice sau nu data de 1 ianuarie 2015;

- (d) în producția de spume:
 - (i) în producția tuturor spumelor, cu excepția spumelor cu suprafață integrată utilizate în aplicații de siguranță și a spumelor izolatoare rigide;
 - (ii) începând cu 1 octombrie 2000, în producția de spume cu suprafață integrată utilizate în aplicații de siguranță și a spumelor izolatoare rigide din polietilenă;
 - (iii) începând cu 1 ianuarie 2002, în producția de spume izolatoare rigide din polistiren extrudat, cu excepția situațiilor în care acestea sunt folosite la izolare în transporturi;
 - (iv) începând cu 1 ianuarie 2003, în producția de spume din poliuretan pentru aparatură, de spume din poliuretan cu suprafață flexibilă și de panouri din poliuretan, cu excepția situațiilor în care ultimele două sunt folosite la izolare în transporturi;
 - (v) începând cu 1 ianuarie 2004, în producția tuturor tipurilor de spume, inclusiv spumele din poliuretan în spray sau rigide;
 - (e) pe post de gaz purtător pentru substanțe de sterilizare în sisteme închise, în echipamentele produse după 31 decembrie 1997;
 - (f) în toate celelalte aplicații.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), se permite utilizarea hidroclorofluorocarburilor:
- (a) în utilizări de laborator, ca de exemplu în cercetare și dezvoltare;
 - (b) ca intermediari de sinteză;
 - (c) ca agenți de proces.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), se permite utilizarea hidroclorofluorocarburilor ca agenți antiincendiu în sistemele existente de stingere a incendiilor ca înlocuitori ai halonilor pentru aplicațiile incluse în anexa VII, cu următoarele condiții:

- halonii din respectivele sisteme de stingere a incendiilor sunt integral înlocuiți;
- halonii înlocuiți sunt distruși;
- 70 % din costul distrugerii acestora este suportat de furnizorul de hidroclorofluorocarburi;
- în fiecare an statele membre care recurg la prezenta prevedere comunică Comisiei numărul instalațiilor și cantitățile de haloni utilizate.

(4) Se interzice importul și introducerea pe piață a produselor și echipamentelor care conțin hidroclorofluorocarburi a căror utilizare intră sub incidența restricțiilor enunțate în prezentul articol, începând cu data la care restricția de utilizare intră în vigoare. Produsele și echipamentul fabricate anterior datei de intrare în vigoare a respectivei restricții de utilizare nu intră sub incidența respectivei restricții.

(5) Până la 31 decembrie 2009, restricțiile de utilizare impuse în temeiul prezentului articol nu se aplică utilizării de hidroclorofluorocarburi în fabricarea produselor care urmează a fi exportate în țări care încă permit utilizarea de hidroclorofluorocarburi în respectivele produse.

(6) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2) și ținând seama de experiența acumulată în funcționarea prezentului regulament sau pentru a reflecta progresul tehnic înregistrat, Comisia poate modifica lista și datele enunțate la alineatul (1), însă în nici un caz nu poate prelungi datele precizate în respectivul alineat, fără a aduce atingere derogărilor prevăzute la alineatul (7).

(7) La cererea autorităților competente ale unui stat membru și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate autoriza o derogare temporară de la prevederile alineatului (1) și ale articolului 4 alineatul (3), pentru a permite utilizarea și introducerea pe piață a hidroclorofluorocarburilor acolo unde se poate demonstra că, pentru o anumită utilizare, nu există sau nu se pot utiliza substanțe sau tehnologii alternative, fezabile tehnic sau economic. Comisia informează de îndată statele membre în legătură cu orice derogare acordată.

CAPITOLUL III

REGIM COMERCIAL

Articolul 6

Licențele de import din țări terțe

(1) Punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității sau perfecționarea activă a substanțelor reglementate se pot face numai pe baza unei licențe de import. Aceste licențe sunt eliberate de către Comisie după verificarea respectării articolelor 6, 7,

8 și 13. Comisia înaintează o copie a fiecărei licențe către autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se importe respectivele substanțe. Fiecare stat membru desemnează autoritatea cu competență în acest domeniu. Substanțele reglementate incluse în grupele I, II, III, IV și V din anexa I nu pot fi importate pentru perfecționare activă.

(2) Licența, în cazul în care are legătură cu o procedură de perfecționare activă, poate fi eliberată numai dacă substanțele reglementate urmează a fi folosite pe teritoriul vamal al Comunității, în temeiul sistemului suspendării prevăzute la articolul 114 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, și cu condiția ca produsele compensatorii să fie reexportate într-un stat în care sunt permise producția, consumul sau importul respectivei substanțe reglementate. Licența poate fi emisă numai cu aprobarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să aibă loc perfecționarea activă.

(3) Cererea de obținere a licenței conține:

- (a) numele și adresele importatorului și exportatorului;
- (b) țara exportatoare;
- (c) țara de destinație finală, dacă substanțele reglementate urmează să fie utilizate pe teritoriul vamal al Comunității în temeiul procedurii de perfecționare activă prevăzută la alineatul (2);
- (d) descrierea fiecărei substanțe reglementate, precizându-se:
 - descrierea comercială;
 - descrierea și codul NC, astfel cum apare în anexa IV;
 - tipul substanței (nou produsă, recuperată sau regenerată);
 - cantitatea de substanță, în kilograme;
- (e) scopul importului propus;
- (f) dacă se cunosc, locul și data importului propus și, după caz, orice modificare a acestora.

(4) Comisia poate solicita un certificat care să ateste natura substanțelor care urmează a fi importate.

(5) În temeiul procedurii prevăzute la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate modifica lista de la alineatul (3) și din anexa IV.

Articolul 7

Importul de substanțe reglementate din țări terțe

Punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității a substanțelor reglementate importate din țări terțe face obiectul unor limite cantitative. Aceste limite sunt stabilite, iar cotele corespunzătoare sunt alocate întreprinderilor pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 1999 și pentru fiecare dintre perioadele de 12 luni următoare, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2). Alocațiile se fac numai:

- (a) pentru substanțele reglementate din grupele VI și VIII menționate în anexa I;

- (b) pentru substanțele reglementate care sunt utilizate în utilizări esențiale sau critice, sau în aplicații de carantină și de prepediție.
- (c) pentru substanțele reglementate care sunt utilizate ca intermediari de sinteză sau ca agenți de proces sau
- (d) întreprinderilor care posedă instalații de distrugere a substanțelor reglementate recuperate, dacă substanțele reglementate sunt destinate distrugerii pe teritoriul Comunității prin tehnologii aprobate de către părți.

Articolul 8

Importul de substanțe reglementate dintr-un stat care nu este parte la protocol

Se interzice punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității sau perfecționarea activă a substanțelor reglementate importate din orice stat care nu este parte la protocol.

Articolul 9

Importul de produse care conțin substanțe controlate dintr-un stat care nu este parte la protocol

(1) Se interzice punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității a produselor și echipamentelor care conțin substanțe controlate importate din orice stat care nu este parte la protocol.

(2) Lista produselor care conțin substanțe reglementate și a codurilor nomenclatorului combinat este precizată în anexa V, în atenția autorităților vamale ale statelor membre. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate adăuga sau elimina unele elemente din respectiva listă, sau o poate modifica în funcție de listele elaborate de părți.

Articolul 10

Importul de produse fabricate din substanțe reglementate dintr-un stat care nu este parte la protocol

Luând în considerare decizia părților, la propunerea Comisiei, Consiliul adoptă normele aplicabile punerii în liberă circulație pe teritoriul Comunității a produselor fabricate, utilizându-se substanțe reglementate, dar care nu conțin substanțe reglementate identificabile ca atare, importate din orice stat care nu este parte la protocol. Identificarea acestor produse se face în conformitate cu avizele tehnice periodice înaintate părților. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Articolul 11

Exportul de substanțe reglementate sau de produse care conțin substanțe reglementate

(1) Se interzice exportul din Comunitate de clorofluorocarburi, alte clorofluorocarburi complet halogenate, haloni, tetraclorură de carbon, 1,1,1-triclorețan și hidrobromofluorocarburi sau de produse și echipamente, altele decât cele de uz personal, care conțin aceste substanțe sau a căror funcționare depinde de aprovizionarea cu aceste substanțe. Prezenta interdicție nu se aplică exporturilor de:

- (a) substanțe reglementate produse în conformitate cu prevederile articolului 3 alineatul (6) pentru a satisface cerințele interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 din protocol;
 - (b) substanțe reglementate produse în conformitate cu prevederile articolului 3 alineatul (7) pentru a satisface cerințele pentru utilizări esențiale sau utilizări critice ale părților;
 - (c) produse sau echipamente conținând substanțe reglementate produse în conformitate cu prevederile articolului 3 alineatul (5) sau importate în temeiul articolului 7 litera (b);
 - (d) produse sau echipamente conținând haloni, destinate utilizărilor critice enumerate în lista din anexa VII;
 - (e) substanțe reglementate destinate utilizării ca intermediari de sinteză sau ca agenți de proces.
- (2) Se interzic exporturile din Comunitate de bromură de metil către orice stat care nu este parte la protocol.

(3) Începând cu 1 ianuarie 2004, se interzic exporturile din Comunitate de hidroclorofluorocarburi către orice stat care nu este parte la protocol. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia examinează data de mai sus în funcție de evoluțiile internaționale înregistrate de protocol și o modifică în consecință.

Articolul 12

Licența de export

(1) Exporturile din Comunitate de substanțe reglementate se pot face numai în baza unei licențe. Aceste licențe de export sunt eliberate întreprinderilor de către Comisie după verificarea respectării articolului 11, pentru perioada 1 ianuarie – 31 decembrie 2001 și pentru fiecare dintre perioadele de 12 luni următoare. Comisia înaintază o copie a fiecărei autorizații de export către autoritățile competente ale statului membru implicat.

(2) Cererea de obținere a licenței de export conține:

- (a) numele și adresele exportatorului și ale producătorului, atunci când acestea nu coincid;
- (b) descrierea substanței/substanțelor reglementate, precizându-se:
 - denumirea comercială;
 - descrierea și codul NC, astfel cum apare în anexa IV;
 - natura substanței (nou produsă, recuperată sau regenerată);
- (c) cantitatea totală de substanță care urmează să fie exportată;
- (d) țara/țările care constituie destinația finală a substanței/substanțelor controlate;
- (e) scopul exporturilor;

(3) Fiecare exportator informează Comisia în legătură cu orice schimbări care ar putea surveni pe durata perioadei de valabilitate a licenței în ceea ce privește datele comunicate în conformitate cu alineatul (2). Fiecare exportator raportează Comisiei în conformitate cu dispozițiile articolului 19.

Articolul 13

Licențe excepționale de comerț cu un stat care nu este parte la protocol

Prin derogare de la prevederile articolului 8, ale articolului 9 alineatul (1), articolului 11 alineatele (2) și (3), Comisia poate autoriza comerțul cu substanțe reglementate și cu produse și echipamente care conțin sau sunt fabricate utilizându-se substanțe reglementate cu orice stat care nu este parte la protocol, în măsura în care părțile întrunite stabilesc faptul că respectivul stat care nu este parte la protocol respectă pe deplin protocolul și a raportat informațiile prevăzute în acest sens, după cum se specifică la articolul 7 din protocol. Comisia acționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 14

Comerțul cu un teritoriu care nu intră sub incidența protocolului

(1) Sub rezerva oricărei decizii luate în temeiul alineatului (2), prevederile articolelor 8 și 9 și ale articolului 11 alineatele (2) și (3) se aplică oricărui teritoriu care nu intră sub incidența protocolului în același mod în care se aplică oricărui stat care nu este parte la protocol.

(2) În cazul în care autoritățile unui teritoriu care nu intră sub incidența protocolului respectă integral protocolul și au raportat informațiile prevăzute în acest sens, după cum se specifică la articolul 7 din protocol, Comisia poate decide că unele sau toate prevederile articolelor 8, 9 și 11 din prezentul regulament nu se aplică respectivului teritoriu.

Comisia hotărăște în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2).

Articolul 15

Informarea statelor membre

Comisia informează de îndată statele membre în legătură cu orice măsuri adoptate în temeiul articolelor 6, 7, 9, 12, 13 și 14.

CAPITOLUL IV

CONTROLUL EMISIILOR

Articolul 16

Recuperarea substanțelor reglementate uzate

- (1) Substanțele reglementate conținute în:
- echipamente de refrigerare, aer condiționat, încălzire, cu excepția frigiderelor și congelatoarelor de uz casnic;
 - echipamente care conțin solvenți;
 - sisteme antiincendiu și extinctoare;
 - sunt recuperate pentru distrugere prin tehnologii aprobate de către părți sau prin orice alte tehnologii de distrugere ecologic acceptabile, pentru reciclare sau regenerare în timpul alimentării

și întreținerii echipamentului sau înainte de demontarea sau aruncării echipamentelor.

(2) Substanțele reglementate din frigiderele și congelatoarele menajere sunt recuperate și tratate în conformitate cu prevederile alineatului (1), după 31 decembrie 2001.

(3) Substanțele reglementate din alte produse, instalații și echipamente decât cele menționate la alineatele (1) și (2) sunt recuperate, dacă acest lucru este posibil, și tratate în conformitate cu prevederile alineatului (1).

(4) Substanțele reglementate nu se introduc pe piață în ambalaje de unică folosință care pot fi aruncate, cu excepția celor pentru utilizări esențiale.

(5) Statele membre iau măsuri pentru a stimula recuperarea, reciclarea, regenerarea și distrugerea substanțelor reglementate și însărcinează utilizatorii, tehnicienii de refrigerare sau alte organisme competente să asigure respectarea prevederilor alineatului (1). Statele membre stabilesc cerințele minime de calificare pentru personalul implicat. Până la 31 decembrie 2001, statele membre înaintează Comisiei rapoarte privind programele care au în vedere cerințele de calificare menționate mai sus. Comisia evaluează măsurile luate de statele membre. În funcție de această evaluare și de informațiile tehnice sau de altă natură, după caz, Comisia propune măsuri referitoare la respectivele cerințe minime de calificare.

(6) Până la 31 decembrie 2001 statele membre înaintează Comisiei rapoarte privind sistemele create pentru a promova recuperarea substanțelor reglementate uzate, incluzând instalațiile disponibile și cantitățile de substanțe reglementate uzate recuperate, reciclate, regenerate sau distruse.

(7) Prezentul articol nu aduce atingere prevederilor Directivei 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile ⁽¹⁾ sau măsurilor adoptate în temeiul articolului 2 alineatul (2) din respectiva directivă.

Articolul 17

Emisiile fugitive de substanțe reglementate

(1) Toate măsurile de precauție posibile sunt luate pentru a se preveni și reduce la minimum emisiile fugitive de substanțe controlate. În special echipamentele fixe care conțin mai mult de 3 kg de fluid refrigerant sunt verificate anual pentru a se constata eventuale emisii fugitive. Statele membre stabilesc cerințele minime de calificare pentru personalul implicat. Până la 31 decembrie 2001, statele membre înaintează Comisiei rapoarte privind programele care au în vedere cerințele de calificare menționate mai sus. Comisia evaluează măsurile luate de statele membre. În funcție de această evaluare și de informațiile tehnice sau de altă natură, după caz, Comisia propune măsuri referitoare la respectivele cerințe minime de calificare.

(1) JO L 194, 25.7.1975, p. 39. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 96/350/CE a Comisiei (JO L 135, 6.6.1996, p. 32).

Comisia promovează pregătirea de standarde europene referitoare la reglementarea emisiilor fugitive și la recuperarea substanțelor scurse din echipamentele comerciale și industriale de aer condiționat și de refrigerare, din sistemele antiincendiu și din echipamentele care conțin solvenți, precum și, după caz, la cerințele tehnice referitoare la etanșizarea sistemelor de refrigerare.

(2) Toate măsurile de precauție posibile sunt luate pentru a preveni și reduce la minimum emisiile fugitive de bromură de metil din instalațiile de fumigație și din activitățile care implică utilizarea de bromură de metil. În cazul în care bromura de metil este utilizată la fumigația solului, este obligatorie utilizarea pe timp suficient a foliilor impermeabile sau a altor tehnici care pot asigura un nivel cel puțin echivalent de protecție a mediului. Statele membre definesc nivelurile minime de calificare pentru personalul implicat.

(3) Toate măsurile de precauție posibile sunt luate pentru a preveni și a reduce la minim emisiile fugitive de substanțe reglementate utilizate ca intermediari de sinteză sau agenți de proces.

(4) Toate măsurile de precauție posibile sunt luate pentru a preveni și reduce la minim emisiile fugitive de substanțe reglementate produse accidental în cursul fabricării altor substanțe chimice.

(5) După caz, Comisia elaborează și asigură difuzarea unor note informative descriind cele mai bune tehnologii existente și cele mai bune practici ecologice legate de prevenirea și reducerea la minimum a scurgerilor și emisiilor de substanțe reglementate.

CAPITOLUL V

COMITET, RAPORTARE, INSPECTARE ȘI SANCTIUNI

Articolul 18

Comitetul

(1) Comisia este sprijinită de un comitet.

(2) Pentru trimiterea la prezentul alineat se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, avându-se în vedere prevederile articolului 8 din decizie.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

(3) Comitetul adoptă propriul regulament de funcționare.

Articolul 19

Raportarea

(1) Înainte de 31 martie a fiecărui an, fiecare producător, importator și exportator de substanțe reglementate transmite Comisiei, trimițând o copie și autorității competente a respectivului stat membru, o serie de informații în forma specificată mai jos, privind fiecare substanță reglementată, cu referire la perioada 1 ianuarie – 31 decembrie a anului anterior.

Forma respectivului raport este stabilită în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2).

(a) Fiecare producător comunică:

- producția proprie totală din fiecare substanță reglementată;

- orice cantitate produsă introdusă pe piață și/sau utilizată de producător în scopuri proprii pe teritoriul Comunității, precizându-se separat cantitățile utilizate ca intermediari de sinteză, agenți de proces, în scopuri de carantină și de preexpediție sau în alte utilizări;
 - orice cantitate produsă pentru a satisface utilizări esențiale pe teritoriul Comunității, autorizată în temeiul articolului 3 alineatul (2);
 - orice cantitate produsă autorizată în temeiul articolului 3 alineatul (6) pentru a satisface cerințele interne de bază ale părților, în temeiul articolului 5 din protocol;
 - orice cantitate produsă autorizată în temeiul articolului 3 alineatul (7) pentru a satisface utilizările esențiale sau critice ale părților;
 - orice creștere a producției autorizată în temeiul articolului 3 alineatelor (8), (9) și (10), în cadrul raționalizării industriale;
 - orice cantitate reciclată, regenerată sau distrusă;
 - orice cantitate aflată în stoc;
- (b) fiecare importator, inclusiv fiecare producător care este în același timp și importator, comunică:
- orice cantitate pusă în liberă circulație pe teritoriul Comunității, precizându-se separat cantitățile importate pentru a servi ca intermediari de sinteză și agenți de proces, pentru utilizări esențiale sau critice autorizate în temeiul articolului 3 alineatul (4), sau în scopuri de carantină și tratamente de preexpediție și în vederea distrugerii;
 - orice cantitate de substanță reglementată introdusă pe teritoriul Comunității în cadrul procesului de perfecționare activă;
 - orice cantitate de substanță reglementată importată în vederea reciclării sau regenerării;
 - orice cantitate aflată în stoc;
- (c) fiecare exportator, inclusiv fiecare producător care este în același timp și exportator, comunică:
- orice cantitate de substanță reglementată exportată în afara Comunității, inclusiv substanțele re-exportate în cadrul procesului de perfecționare activă, precizându-se separat cantitățile exportate către fiecare țară de destinație și cantitățile exportate pentru a servi va intermediari de sinteză și agenți de proces, pentru utilizări esențiale și critice, pentru aplicații de carantină și preexpediție, pentru a satisface cerințele interne de bază ale părților care acționează în temeiul articolului 5 din protocol și în vederea distrugerii;
 - orice cantitate de substanță reglementată exportată în vederea reciclării sau regenerării;
 - orice cantitate aflată în stoc.
- (2) Înainte de 31 decembrie a fiecărui an autoritățile vamale ale statelor membre returnează Comisiei documentele de autorizare ștampilate.

(3) Înainte de 31 martie a fiecărui an, fiecare utilizator care a fost autorizat să beneficieze de o derogare pentru utilizări esențiale în temeiul articolului 3 alineatul (1) raportează Comisiei, trimițând o copie autorității competente a respectivului stat membru, despre fiecare substanță pentru care s-a eliberat autorizație, specificând tipul utilizării, cantitățile utilizate în anul anterior, cantitățile aflate în stoc, orice cantitate reciclată sau distrusă, precum și cantitatea de produse care conțin respectivele substanțe introduse pe piața comunitară și/sau exportate.

(4) Înainte de 31 martie a fiecărui an, fiecare întreprindere autorizată să utilizeze substanțe reglementate ca agent de proces raportează Comisiei cantitățile utilizate în anul anterior, precum și o estimare a emisiilor survenite pe parcursul respectivei utilizări.

(5) Comisia ia măsurile adecvate pentru a proteja confidențialitatea informațiilor astfel primite.

(6) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2), Comisia poate modifica cerințele de raportare menționate la alineatele (1)-(4) pentru a satisface angajamente asumate în temeiul protocolului sau pentru a îmbunătăți aplicarea practică a respectivelor cerințe de raportare.

Articolul 20

Inspectarea

(1) În îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Comisia poate obține toate informațiile necesare de la guvernele și autoritățile competente ale statelor membre și de la întreprinderi.

(2) Atunci când solicită informații de la o întreprindere, Comisia înaintează în același timp o copie a solicitării către autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia se află sediul respectivei întreprinderi, însoțită de o prezentare a motivelor pentru care se solicită respectivele informații.

(3) Autoritățile competente ale statelor membre efectuează investigațiile pe care Comisia le consideră necesare în temeiul prezentului regulament. De asemenea, statele membre efectuează verificări aleatorii asupra importurilor de substanțe reglementate și transmite Comisiei calendarul și rezultatele acestor verificări.

(4) Sub rezerva încheierii unui acord între Comisie și autoritățile competente ale statului membru pe teritoriul căruia urmează să se efectueze investigațiile, oficialii Comisiei îi asistă pe oficialii respectivelor autorități în exercițiul funcțiunii.

(5) Comisia ia măsurile convenite pentru a promova schimburile adecvate de informații și colaborarea între autoritățile naționale și Comisie. Comisia ia măsurile convenite pentru a proteja confidențialitatea informațiilor obținute în temeiul prezentului articol.

Articolul 21

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile necesare aplicabile în caz de încălcare a prezentului regulament. Sancțiunile sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Până la 31 decembrie 2000, statele membre transmit Comisiei prevederile legate de sancțiuni și, de asemenea, înștiințează fără întârziere Comisia în legătură cu orice modificare ulterioară adusă respectivelor prevederi.

CAPITOLUL VI

SUBSTANȚE NOI

Articolul 22

Substanțe noi

(1) Se interzice producția, punerea în liberă circulație pe teritoriul Comunității și perfecționarea activă, introducerea pe piață și utilizarea noilor substanțe enumerate în anexa II. Prezenta interdicție nu se aplică substanțelor noi dacă acestea sunt folosite ca intermediari de sinteză.

(2) După caz, Comisia face propuneri de includere în anexa II a oricăror substanțe care nu sunt substanțe reglementate, dar pe care Comitetul de evaluare științifică, în temeiul protocolului, le declară ca având un potențial semnificativ de diminuare a ozonului, inclusiv propuneri de posibile derogări de la alineatul (1).

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 23

Abrogarea

Regulamentul (CE) nr. 3094/94 se abrogă începând cu 1 octombrie 2000.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 24

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament se aplică începând cu 1 octombrie 2000.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Luxemburg, 29 iunie 2000.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

M. MARQUES DA COSTA

ANEXA I

Substanțele controlate avute în vedere de prezentul regulament

Grupa	Substanța	Potențial de diminuare a stratului de ozon ⁽¹⁾
Grupa I	CFCl ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
Grupa II	CF ₃ Cl (CFC-13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC-111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC-112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC-211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC-212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC-213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC-214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC-215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC-216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC-217)	1,0
Grupa III	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2202)	6,0
Grupa IV	CCl ₄ (tetraclorură de carbon)	1,1
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ ⁽²⁾ (1,1,1-triclorețan)	0,1
Grupa VI	CH ₃ Br (bromură de metil)	0,6
Grupa VII	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₃ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2	

⁽¹⁾ Acest potențial de diminuare a stratului de ozon reprezintă cifre estimative stabilite pe baza cunoștințelor existente care sunt examinate și revizuite periodic în funcție de deciziile luate de părți.

⁽²⁾ Această formulă nu se referă la 1,1,2-triclorețan.

Grupa	Substanța	Potențial de diminuare a stratului de ozon ⁽¹⁾
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupa VIII	CHFCl ₂ (HCFC-21) ⁽²⁾	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC-22) ⁽²⁾	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC-31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC-121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC-122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC-123) ⁽²⁾	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC-124) ⁽²⁾	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC-131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC-132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC-133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC-141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC-141b) ⁽²⁾	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC-142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC-142b) ⁽²⁾	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC-151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC-221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC-222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC-223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC-224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC-225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC-225ca) ⁽²⁾	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC-225cb) ⁽²⁾	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC-226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC-231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC-232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC-233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC-234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC-235)	0,520

⁽¹⁾ Acest potențial de diminuare a stratului de ozon reprezintă cifre estimative stabilite pe baza cunoștințelor existente care sunt examinate și revizuite periodic în funcție de deciziile luate de părți.

⁽²⁾ Identifică substanța cea mai viabilă din punct de vedere comercial, după cum se specifică în protocol.

Grupa	Substanța	Potențial de diminuare a stratului de ozon ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC-241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC-242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC-243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC-244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC-251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HCFC-252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HCFC-253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCl ₂ (HCFC-261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl (HCFC-262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl (HCFC-271)	0,030

⁽¹⁾ Acest potențial de diminuare a stratului de ozon reprezintă cifre estimative stabilite pe baza cunoștințelor existente care sunt examinate și revizuite periodic în funcție de deciziile luate de părți.

ANEXA II

Substanțe noi

Bromoclorometan

—

ANEXA III

Limitele cantitative totale pentru producătorii și importatorii care comercializează substanțe controlate sau care le folosesc în scopuri proprii pe teritoriul Comunității

(nivelurile calculate exprimate în tone ODP – potențial de diminuare a stratului de ozon)

Substanța Pentru perioadele de 12 luni dintre 1 ianuarie și 31 decembrie	Grupa I	Grupa II	Grupa III	Grupa IV	Grupa V	Grupa VI ⁽¹⁾ Pentru alte aplicații decât cele de carantină și înainte de expediere	Grupa VI ⁽¹⁾ Pentru aplicații de carantină și înainte de expediere	Grupa VII	Grupa VIII
1999	0	0	0	0	0	8 665		0	8 079
2000						8 665			8 079
2001						4 621	607		6 678
2002						4 621	607		5 676
2003						2 888	607		3 005
2004						2 888	607		2 003
2005						0	607		2 003
2006							607		2 003
2007							607		2 003
2008							607		1 669
2009							607		1 669
2010							607		0
2011							607		0
2012							607		0
2013							607		0
2014							607		0
2015							607		0

⁽¹⁾ Calculate pentru o valoare PEO = 0,6.

ANEXA IV

Grupe, coduri ⁽¹⁾ din nomenclatura combinată 1999 (NC 1999) și descrierea substanțelor menționate în anexele I și III

Grupa	Codul NC 99	Descrierea
Grupa I	2903 41 00	— — Triclorofluorometan
	2903 42 00	— — Diclorodifluorometan
	2903 43 00	— — Triclorotrifluoroetani
	2903 44 10	— — — Diclorotetrafluoretani
	2903 44 90	— — — Cloropentafluoroetan
Grupa II	2903 45 10	— — — Clorotrifluorometan
	2903 45 15	— — — Pentaclorofluoroetan
	2903 45 20	— — — Tetraclorodifluoroetani
	2903 45 25	— — — Heptaclorofluoropropani
	2903 45 30	— — — Hexaclorodifluoropropani
	2903 45 35	— — — Pentaclorotrifluoropropani
	2903 45 40	— — — Tetraclorotetrafluoropropani
	2903 45 45	— — — Tricolropentafluoropropani
	2903 45 50	— — — Diclorohexafluoropropani
	2903 45 55	— — — Cloroheptafluoropropani
Grupa III	2903 46 10	— — — Bromoclorodifluorometan
	2903 46 20	— — — Bromotrifluorometan
	2903 46 90	— — — Dibromotetrafluoroetani
Grupa IV	2903 14 00	— — — Tetraclorură de carbon
Grupa V	2903 19 10	— — — 1,1,1-triclorețan (metilcloroform)
Grupa VI	2903 30 33	— — — Bromometan (bromură de metil)
Grupa VII	2903 49 30	— — — — Hidrobromofluorometani, -etani sau -propani
Grupa VIII	2903 49 10	— — — — Hidroclorofluorometani, -etani sau -propani
	ex 3824 71 00	— — — — Mixturi conținând una sau mai multe substanțe cuprinse între codurile CN 2903 41 00 și 2903 45 55.
	ex 3824 79 00	— — — — Mixturi conținând una sau mai multe substanțe cuprinse între codurile CN 2903 46 10 și 2903 46 90.
	ex 3824 90 95	— — — — — Mixturi conținând una sau mai multe substanțe având codurile CN 2903 14 00, 2903 19 10, 2903 30 33, 2903 49 10 sau 2903 49 30.

(¹) Un „ex” adăugat înaintea codului implică faptul că și alte produse decât cele menționate în coloana „Descriere” pot apărea sub respectiva titlatură.

ANEXA V

Codurile din nomenclatura combinată (NC) pentru produsele care conțin substanțe controlate (*)1. *Automobile și camioane echipate cu dispozitive de aer condiționat*

Coduri NC

8701 20 10 - 8701 90 90

8702 10 11 - 8702 90 90

8703 10 11 - 8703 90 90

8704 10 11 - 8704 90 00

8705 10 00 - 8705 90 90

8706 00 11 - 8706 00 99

2. *Echipe de uz casnic și comerciale de refrigerare și de încălzire și aer condiționat*

Frigidere:

Coduri NC

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 50 11 - 8418 50 99

8418 61 10 - 8418 69 99

Congelatoare:

Coduri NC

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 30 10 - 8418 30 99

8418 40 10 - 8418 40 99

8418 50 11 - 8418 50 99

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

Dezumidificatoare:

Coduri NC

8415 10 00 - 8415 83 90

8479 60 00

8479 89 10

8479 89 98

Răcitoare de apă și lichefiatoare de gaz:

Coduri NC

8419 60 00

8419 89 98

Mașini de fabricat gheață:

Coduri NC

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 30 10 - 8418 30 99

8418 40 10 - 8418 40 99

8418 50 11 - 8418 50 99

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

(*) Aceste coduri vamale sunt indicate aici pentru a servi autorităților vamale ale statelor membre.

Aparate de încălzire și aer condiționat:

Coduri NC

8415 10 00 - 8415 83 90

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

8418 99 10 - 8418 99 90

3. *Aerosoli, cu excepția aerosolilor medicali*

Produse alimentare:

Coduri NC

0404 90 21 - 0404 90 89

1517 90 10 - 1517 90 99

2106 90 92

2106 90 98

Lacuri și vopsele, pigmenți preparați pe bază de apă și coloranți

Coduri NC

3208 10 10 - 3208 10 90

3208 20 10 - 3208 20 90

3208 90 11 - 3208 90 99

3209 10 00 - 3209 90 00

3210 00 10 - 3210 00 90

3212 90 90

Preparate de parfumerie, cosmetice sau de toaletă:

Coduri NC

3303 00 10 - 3303 00 90

3304 30 00

3304 99 00

3305 10 00 - 3305 90 90

3306 10 00 - 3306 90 00

3307 10 00 - 3307 30 00

3307 49 00

3307 90 00

Preparate tensioactive:

Coduri NC

3402 20 10 - 3402 20 90

Preparate lubrifiante:

Coduri NC

2710 00 81

2710 00 97

3403 11 00

3403 19 10 - 3403 19 99

3403 91 00

3403 99 10 - 3403 99 90

Preparate pentru întreținerea locuințelor:

Coduri NC

3405 10 00

3405 20 00

3405 30 00

3405 40 00

3405 90 10 - 3405 90 90

Articole din materiale inflamabile:

Coduri NC

3606 10 00

Insecticide, rodenticide, fungicide, erbicide etc.:

Coduri NC

3808 10 10 - 3808 10 90

3808 20 10 - 3808 20 80

3808 30 11 - 3808 30 90

3808 40 10 - 3808 40 90

3808 90 10 - 3808 90 90

Agenți de finisare etc.:

Coduri NC

3809 10 10 - 3809 10 90

3809 91 00 - 3809 93 00

Preparate și rezerve pentru extincătoare, grenade extincătoare încărcate:

Coduri NC

3813 00 00

Solvenți organici compuși etc.:

Coduri NC

3814 00 10 - 3814 00 90

Antigeluri:

Coduri NC

3820 00 00

Produce ale industriei chimice sau a industriilor conexe:

Coduri NC

3824 90 10

3824 90 35

3824 90 40

3824 90 45 - 3824 90 95

Siliconi în formă primară:

Coduri NC

3910 00 00

Armament:

Coduri NC

9304 00 00

4. *Extinctoare portabile*

Coduri NC

8424 10 10 - 8424 10 99

5. *Panouri izolatoare, panouri și învelișuri pentru conducte și țevi*

Coduri NC

3917 21 10 - 3917 40 90

3920 10 23 - 3920 99 90

3921 11 00 - 3921 90 90

3925 10 00 - 3925 90 80

3926 90 10 - 3926 90 99

6. *Pre-polimeri*

Coduri NC

3901 10 10 - 3911 90 99

ANEXA VI

Procese în care substanțele controlate sunt folosite ca agenți de prelucrare

- Utilizarea tetraclorurii de carbon la eliminarea triclorurii de azot în producerea clorului și sodiei caustice,
- Utilizarea tetraclorurii de carbon la recuperarea clorului din gazul rezidual emis în producerea clorului,
- Utilizarea tetraclorurii de carbon la fabricarea cauciucului clorurat,
- Utilizarea tetraclorurii de carbon la fabricarea izobutilacetofenonei (ibuprofen-analgezic),
- Utilizarea tetraclorurii de carbon la fabricarea polfenilentereftalamidei,
- Utilizarea CFC-11 la fabricarea fibrelor sintetice fine de poliolefină în foi,
- Utilizarea CFC-113 la fabricarea vinorelbinei (produs farmaceutic),
- Utilizarea CFC-12 în sinteza fotochimică a precursorilor poliperoxid de perfluoropolieteri la Z- perfluoropolieteri și a derivaților bifuncționali,
- Utilizarea CFC-113 la reducția poliperoxidului de perfluoropolieteri care servește ca intermediar în producerea diesterilor perfluoropolieteri,
- Utilizarea CFC-113 la prepararea perfluoropolieter-diolilor cu funcționalitate ridicată,
- Utilizarea tetraclorurii de carbon la producerea de tralometrină (insecticid).

De asemenea, utilizarea hidroclorofluorocarburilor în procesele de mai sus atunci când acestea înlocuiesc CFC sau tetraclorura de carbon.

ANEXA VII

Utilizări critice ale halonilor

Utilizarea halonului 1301:

- la avioane, pentru protejarea compartimentelor echipajului, a nacelelor motoarelor, a compartimentelor pentru încărcătură și a compartimentelor uscate,
- la vehiculele militare terestre și la nave, pentru protejarea spațiilor ocupate de echipaj și a compartimentelor motoarelor,
- la ignifugarea spațiilor ocupate, acolo unde pot surveni emisii de gaze sau de lichide inflamabile în sectorul militar, petrolier, al gazului sau în cel petrochimic, și pe cargourile existente,
- la ignifugarea centrelor de comunicații și comandă cu personal uman ale forțelor armate sau altele, esențiale pentru siguranța națională,
- la neutralizarea spațiilor în care există riscul de răspândire a unor materiale radioactive,
- în tunelul de sub Canalul Mânecii, în instalațiile și materialul rulant asociate acestuia.

Utilizarea halonului 1211:

- în extincătoarele manuale și în echipamentul fix de stingere a incendiilor la motoare de la bordul avioanelor,
 - la avioane, pentru protejarea compartimentelor echipajului, a nacelelor motoarelor, a compartimentelor pentru încărcătură și a compartimentelor uscate,
 - în extincătoarele esențiale pentru siguranța personală utilizate de pompieri la stingerea inițială a incendiilor,
 - în extincătoarele utilizate de armată și poliție pentru stingerea persoanelor în flăcări.
-